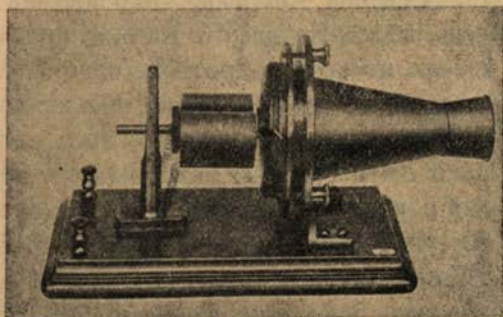

телефонъ съ локални елементи. Главнитѣ му части сж: телефонъ (слушалка), микрофонъ (приемателъ, срещу който се говори) и индукционна бубина, която служи да усилва електричеството. Този първи телефонъ задоволялъ тогавашнитѣ нужди.

Мисълта да се предава музика съ телефона почнала да изчезва, защото струвало много скъпо. Телефонътъ си останалъ само като срѣдство за обикновенъ разговоръ.

Първиятъ телефонъ.

Колкото повече се разширявала телефоната мрежа, толкова телефонътъ съ локална батерия почналъ да става сѣ по-неудобенъ и по-скъпъ. Това накарало ученитѣ да заработятъ наново върху телефона, и въ резултатъ се открива *телефона съ централна батерия*, каквито сж сега телефонитѣ въ София. Докато по-рано къмъ всѣки телефонъ имало и електрически елементи (батерия), сега вмѣсто тѣхъ, има само една, която обслужва всички телефони, и тя стои въ централната поща.

Това станало въ 1890 година. Отъ тогава на-самъ телефонътъ се усъвършенствува все повече. Пояси отъ жици кръстосватъ Америка и Европа и